

۲۰۱۱/۱۰/۱۷

مرتضی جواد

اخال فستیوال فلم "حقوق بشر" و "مدرسه" از جانب ایران

اخال فستیوال فلم "حقوق بشر" و "مدرسه" از جانب ایران مداخله آشکار در امور داخلی کشور ما افغانستان تلقی میگردد!

طوریکه مشاهده می گردد بعضی از کشورهای آزمد منطقه همواره از یک دولت مقندر، با ثبات و پیشرفتی در هراس بوده و پیوسته با حمایت های همه جانبه یک تعداد از گروه های تروریستی مخالف دولت در صدد بی ثباتی و تخریش افکار عامه می باشند که فعالیت های آنها مداخله آشکار در امور داخلی کشور ما تا قی میگردد و برخورد کشور های همسایه ما (پاکستان و ایران) طی سال های گذشته مانند دو روی یک سکه بوده که یکی به صورت آشکارا حملات توپخانه ای، سازماندهی ترور های هدفمند و زنجیره ای، اعزام گروپ های تروریستی و ... را انجام میدهد و دیگری باعث اخال فستیوال فلم حقوق بشر و مدرسه در کشور ما می گردد.

چنانچه در رسانه ها انعکاس یافت در روزهای گذشته فستیوال فلم "حقوق بشر" و "مدرسه" توسط نوکران و عمال ایران در شهر مزار شریف و کابل به نحوی اخلاص گردیده است، طوریکه در شهر مزار شریف این فلم در حالی به نمایش گذاشته شد که دو تن از فرهنگیان ایران نیز حضور داشتند و در نیمه های فلم با چهره پریشان از تالار بیرون شدند. گفته میشود که این فلم واقعیت هایی را بازگو نموده است که در آن افغان هایی که برای فرار از جنگ و نا امنی در زمان حاکمیت طالبان به کشور همسایه ایران پناه می برند در آنجا با برخورد خلی زشت و ناپسند نظامیان ایرانی مواجه می شدند که آنها در اردوگاه سفید سنگ واقع ولایت سیستان و بلوچستان ایران تحقیر و توهین شده و به کارهای شاقه و ادار می گردیدند و حتی یک تعداد آنها کشته میشدند.

البته این واقعیتی است که بر همگان مانند آفتاب روشن است. کشور ایران حتی طی ماه های گذشته با به رگبار بستن یک تعداد از افرادیکه میخواستند غرض کار و پیدا نمودن لقمه نانی وارد ایران شوند در سرحد ما با آن کشور از جانب نیروهای نظامی ایران به رگبار بسته شدند.

ضمناً فلم مدرسه که از ماه ها قبل به طور مکمل تکمیل گردیده و بیانگر برخوردهای دوگانه مسؤولین در نهادهای تعلیمی جمهوری اسلامی ایران در برایر مهاجرین افغان می باشد، در حالیکه فلم تهیه شده بازگو کننده حقایقی است که در ایران بالای مهاجرین افغان تحمیل گردیده ولی برخلاف روابط همسایگی آنها تلاش نهایی خود را در مورد عدم پخش و حتی افتتاح فلم مدرسه انجام داده اند که این خود مداخلات صریح آنها را در قبال هویدا ساختن حقایق در افغانستان ثابت می سازد.

پس نشان دادن واقعیت ها و آگاهی دادن مردم از آن چه مشکلی دارد که دولت ایران شوکه و خشمگین گردیده و با استفاده از عمال خویش باعث اخال فستیوال فلم "حقوق بشر" در مزار شریف و افتتاح فلم "مدرسه" در کابل می گردد، ترس و هراس آنها بیانگر آن است که واقعاً چنین برخورد هایی را با مهاجرین افغان نموده اند.

به هر صورت خواست ما از کشورهای همسایه بخصوص ایران و پاکستان این است که از مداخلات و دست اندازی های بی مورد در امور افغانستان دست کشیده و برخوردهای خویش را همانند رفتار دولت و مردم افغانستان عیار سازند.

پایان